

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 11.424 van 9 juli 2015
in de zaak A. 216.145/XIV-36.493**

In zake : 1. XXXXX
 2. XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Vincent Neerinckx
 kantoor houdend te 9140 Temse
 Akkerstraat 1
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 11 juni 2015, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 146.309 van 26 mei 2015 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 19 juni 2015 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

1. Artikel 297 van het Gerechtelijk Wetboek is niet van toepassing op de leden van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wier onverenigbaarheden in artikel 39/45 e.v. van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna:

de vreemdelingenwet) worden geregeld. Het eerste en het tweede middel zijn in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

2. Artikel 39/59, § 2, van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneerde verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroepverworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Zoals in het bestreden arrest wordt vastgesteld, wordt de verwerendepartij die niet verschijnt voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. Deze duidelijke tekst vergt geen nadereinterpretatie. Artikel 39/59, § 2, van de vreemdelingenwet houdt alleszins niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerendepartij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel totgevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweerten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden. Het eerste middel is in die mate kennelijk ongegrond.

3. De aanvankelijk bestreden beslissing is gestoeld op artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet. Het bestreden arrest betreft een beroep tegen die beslissing op grond van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 3°, van de vreemdelingenwet. Verzoeker kan zich dan ook niet dienstig beroepen op een schending van artikel 39/2, § 2, van de vreemdelingenwet en hij gaat er verkeerdelijk vanuit dat het beroep voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een zuiver annulatieberoep betrof. Het tweede middel is in die mate, en voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoekers worden verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 400 euro, elk voor de helft.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op negen juli tweeduizend vijftien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams